

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Sylvie Šiškeové a soudce Petra Pospíšila v právní věci žalobce: **Y. K.**, zastoupen JUDr. Milanem Štembergem, advokátem se sídlem Cyrila Boudy 1444, Kladno, proti žalovanému: **Vrchní státní zastupitelství v Praze**, se sídlem nám. Hrdinů 1300/11, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2025, č. j. 9 SPR 162/2023 - 55, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 1. 2026, č. j. 10 A 69/2025 - 77,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce se žádostí ze dne 8. 12. 2023 (upřesněnou dne 5. 1. 2024) domáhal u žalovaného sdělení informací týkajících se zpracování svých osobních údajů, ke kterému došlo či dochází od 8. 7. 2017 do 5. 1. 2024, pokud se tak stalo či děje na základě souhlasu, svolení, pokynu či podnětu žalovaného, zejména údajů souvisejících se sledováním žalobce [čl. 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV; § 28 odst. 1 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů]. Žalovaný rozhodnutím ze dne 15. 2. 2024, č. j. 9 SPR 162/2023 - 25, žádosti žalobce nevyhověl, a to s odkazem na neveřejný charakter požadovaných údajů. Toto rozhodnutí následně městský soud zrušil

(rozsudek ze dne 26. 2. 2025, č. j. 18 A 23/2024 - 56) a jeho rozsudek potvrdil také Nejvyšší správní soud (rozsudek dne 15. 10. 2025, č. j. 3 As 34/2025 - 80).

[2] Žalovaný po zrušení prvního správního rozhodnutí v řízení pokračoval, doplnil do spisu další podklady a v napadeném rozhodnutí dospěl ke stejnému závěru. Městský soud sice toto rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost (rozsudek ze dne 30. 10. 2025, č. j. 10 A 69/2025 - 35), Nejvyšší správní soud nicméně kasační stížnosti žalovaného vyhověl a posledně citovaný rozsudek městského soudu zrušil (rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2025, č. j. 1 As 191/2025 - 37). Vysvětlil, že z obsahu předložené dokumentace, kterou žalovaný soudu předložil a která byla vyloučena z nahlížení, a z rozhodnutí žalovaného je naprosto patrné, zda žalovaný údaje žalobce zpracovává (popřípadě v jakém rozsahu) a jaké důvody jej k nevyhovění žádosti vedly (rozsudek NSS č. j. 1 As 191/2025 - 37, bod 36).

[3] Městský soud následně nyní napadeným rozsudkem žalobu zamítl. Uzavřel, že s ohledem na závazný názor kasačního soudu je napadené rozhodnutí přezkoumatelné (body 26-27 napadeného rozsudku). Uvedl také, že žalovaný není spravujícím orgánem k informacím vztahujícím se k Policii ČR a že nepřibere do řízení Policejní prezidium jako osobu zúčastněnou na řízení (body 28-29 tamtéž). Nevyhověl ani požadavku žalobce na uložení pořádkové pokuty žalovanému (bod 30 tamtéž).

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností, v níž navrhl, aby jej Nejvyšší správní soud zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Uvedl, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný, jelikož z něj není patrné, jaké úvahy soud vedly k jeho vydání a zda je namístě další obrana. Městský soud pouze uvedl, že je postup žalovaného v pořádku, neuvedl pro to však důvody. Je neústavní a nepřijatelné, aby stěžovatel tyto důvody neznal, nemohl pochopit, přezkoumat a ztotožnit se s nimi.

[6] Městský soud dále uvedl, že se jedná o střet principu neveřejnosti přípravného řízení a práva na ochranu osobních údajů. Podle stěžovatele je proto namístě provést test proporcionality, při němž bude přihlédnuto k plynutí času ve věci. Stěžovatel se domáhá informace o událostech, které se staly před devíti lety, což tajnost může zeslabovat.

[7] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že námitka nepřezkoumatelnosti rozsudku je jedinou přípustnou. Připomněl ovšem, že napadený rozsudek nestojí v izolaci a navazuje na jiné, zejména na dřívější rozsudek Nejvyššího správního soudu. Nevadí proto, že na ně městský soud pouze odkázal. Druhá námitka je podle žalovaného nepřípustná, jelikož ji závazně vyřešil již Nejvyšší správní soud. Přesto podotknul, že stěžovatel požadoval poskytnutí informace od jím zmiňovaného okamžiku až do současnosti.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

pokračování

[8] Nejvyšší správní soud se předně zabýval přípustností kasační stížnosti s ohledem na to, že věc je u kasačního soudu již opakovaně. Dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřipustná.

[9] Podle § 104 odst. 3 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), platí, že *[k]asační stížnost je dále nepřipustná proti rozhodnutí jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.*

[10] Při posuzování přípustnosti opakovaných kasačních stížností rozšířený senát dovodil, že ze zákazu opakované kasační stížnosti platí výjimky též pro případy, v nichž kasační soud zrušil rozhodnutí soudu pro procesní pochybení, nedostatečně zjištěný skutkový stav, případně nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí (usnesení rozšířeného senátu ze dne 22. 3. 2011, č. j. 1 As 79/2009 - 165, č. 2365/2011 Sb. NSS, bod 24). Nicméně nepřipustnosti kasační stížnosti nebrání, že předchozí a následnou kasační stížnost podali rozdílní účastníci řízení. Jestliže rozhodnou otázku již Nejvyšší správní soud plně vyřešil k předchozí kasační stížnosti jiného účastníka, mohou ostatní účastníci řízení namítat pouze to, že se krajský soud neřídil závazným právním názorem (rozsudek NSS ze dne 7. 3. 2025, č. j. 3 Azs 64/2024 - 30, bod 11; usnesení NSS ze dne 2. 7. 2025, č. j. 10 Afs 66/2025 - 60, body 14 a 15; či nálezný ÚS ze dne 2. 7. 2019, sp. zn. III. ÚS 926/19, bod 23).

[11] Smyslem nepřipustnosti kasační stížnosti je, aby se Nejvyšší správní soud opakovaně nezabýval věcmi, ke kterým již jednou svůj právní názor vyslovil, a to za předpokladu, že se krajský soud tímto názorem řídil. Ostatně vysloveným právním názorem je v řízení o opakované kasační stížnosti vázán i sám Nejvyšší správní soud, jelikož „o překonání kasačně závazného právního názoru přitom nelze usilovat ani předložením věci rozšířenému senátu“ (usnesení rozšířeného senátu ze dne 23. 2. 2022, č. j. 1 Azs 16/2021 - 50, č. 4321/2022 Sb. NSS, bod 38 a judikatura tam citovaná).

[12] Na druhou stranu ani kasační závaznost není absolutní. Jak uvedl rozšířený senát, „[l]ze ji prolomit v případě změny skutkových či právních poměrů a dále při podstatné změně judikatury, a to na úrovni, kterou by byl krajský soud i každý senát Nejvyššího správního soudu povinen akceptovat v novém rozhodnutí. Tak by tomu bylo v případě, že jinak o rozhodné právní otázce uvažil Ústavní soud, Evropský soud pro lidská práva, Soudní dvůr EU, ale i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v řízení podle § 17 s. ř. s., případně že by bylo k rozhodné otázce přijato stanovisko pléna či kolegia podle § 19 s. ř. s. To vše za situace, že by se tak stalo v mezidobí mezi opakovaným rozhodováním Nejvyššího správního soudu v téže věci“ (usnesení rozšířeného senátu č. j. 1 Azs 16/2021 - 50, bod 41).

[13] Žádná z uvedených výjimek však není dána.

[14] Námitka nepřezkoumatelnosti obecně může založit přípustnost kasační stížnosti, neboť se jedná o možnou vadu (nového) rozsudku městského soudu, která z podstaty věci nemohla být dříve uplatněna a vyřešena. Tak tomu ovšem není v nynějším případě. Stěžovatel spatřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku ve skutečnosti, že městský soud neuvedl, jaký byl skutečný postup žalovaného. Nejvyšší správní soud přitom již

ve svém prvním rozsudku týkajícím se totožné žádosti uzavřel, že žadatel se nemůže dozvědět důvody, které k nevyhovění žádosti vedly (rozsudek NSS č. j. 3 As 34/2025 - 80, bod 24), přičemž „[ú]lohou správního soudu [...] je ověřit zákonnost postupu zpracovatele [...], přičemž musí případně nutně dbát na zachování ochrany veřejných zájmů, pro které zpracovatel využil výjimku dle § 28 odst. 2 písm. a) [zákona o zpracování osobních údajů]“ (bod 35 tamtéž). Napadený rozsudek proto nemůže být nepřezkoumatelný z důvodu, který tvrdí stěžovatel, neboť městský soud postupoval podle závazného názoru Nejvyššího správního soudu.

[15] Ani námitka týkající se testu proporcionality není přípustná. Nejvyšší správní soud ve svém předchozím rozsudku dospěl k závěru, že žalovaný správně a dostatečně poměřoval kolidující zájmy: „[s]těžovatel část svých úvah ozřejmil přímo v napadeném rozhodnutí a zbylé jsou patrné z předložené dokumentace. Jakkoliv si lze představit, že může existovat případ, který by byl natolik sporný, že by vyžadoval podrobnější poměrování jednotlivých kolidujících zájmů, s ohledem na individuální okolnosti nyní posuzovaného případu postup stěžovatele plně ob stojí“ (rozsudek NSS č. j. 1 As 191/2025 - 37, bod 39), což do odůvodnění převzal i městský soud (napadený rozsudek, bod 27). Jedná se tedy o námitku týkající se otázky, kterou již Nejvyšší správní soud rovněž vyřešil a městský soud se následně řídil jeho závazným právním názorem.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Stěžovatel v kasační stížnosti nerozporoval soulad postupu městského soudu s dřívějším kasačním názorem Nejvyššího správního soudu, ale argumentuje přímo proti závaznému kasačnímu názoru, který Nejvyšší správní soud již vyjádřil v předchozím rozsudku (v něm byl ostatně také vázán již závěry, které vyslovil ve svém prvním rozsudku v této věci č. j. 3 As 34/2025 - 80, viz bod 39 předchozího rozsudku). Takový postup není možný, protože kasační stížnost je podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. nepřípustná a jako takovou ji Nejvyšší správní soud odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona].

[17] O náhradě nákladů řízení kasační soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. března 2026

Ivo Pospíšil
předseda senátu

pokračování

1 As 19/2026 - 37